

දුමයන්තිගේ මතක සටහන්

වෙනක් වූ ලක්මා

මධ්‍යමේන් බැඟැරව ජීවත්වන මා තත්ත්වන මොහොතැක් පාකාම කිහිපිල ගොන්නක් මත සැරිසරන්නේ මගේ සුන්දර රෝග. නිවාඩුවක් ගත තිරිමට එහි සෑම විවිධ මගේ දෙපා පළමුව ලක්ඛිම කිප ගන්නා මොහොතේ හදුවතට දැනෙන හැඳිම සම කළ හැකි වන්නේ බුද්ධ ප්‍රතිමාවක් නෙත ගැටෙන විට කිහිපා දැනෙන බැහිබර හැඳිමට පමණි. එවත් හැඳිමකින් හා අහිමා භයකින් ලක්දෙරුණ වෙත පා තබන මා යළු මෙරටට පැමිණුන්නේ කළකිරීම , වේදනාව සමග දියාගන නොහැකි පිඩිකාරී මතකයිනි.

අපේ මා කාලයේ සිට ඉගෙන ගන්නේ මානව දැකුවයි. අප පාසලේ පංති කාමරයෙන් ලබා ගන්නේ විෂය කරුණු ම පමණක් නොවේ. එකමුත්තම, එක නොවා උදාළු ඇත්දැකිම්, පාසලේ මැඹු පන්නරය, යහුමග පෙන්වීම, සමහර වැරදිවෙළ ලැබු දැකුවම් වෙත් පිවිතය තුව වත් ගක්කිමන් වුණා මිය අපේ දෙම්විපියන්ගේ ගුරු වරුන් බැඟැරුම් ඇසුවේ හැතැ. එමතිය එකමුත්තකම් පාසිම් ගෙදුරින් ලබාගෙන පාසලෙන් වරුදිනය කරුණෙන සමාජගත තිරිමට මුළු වූයේ පාසල, දහම් පාසල හා අප වයිඩිවියන්ය. ඔවුන් එය කළ හැකි වූයේ අප ඔවුනට කවන් දීම නිසාය. නමුත් අද දරුවන්ට අපට තිබූ නිදහස හැත. දෙම්විපියන්ට දරුවන් සමග කතා තිරිමට කාලයක් හැත. මෙහෙම කමින් නොර පිරිසකක්, කරගකාරීන්වය නිසා මිනි මරාගන්නා පිරිසකක් , පරාජන මුහුණු වෙත් පිරිසක රටක් දකින විට මෙයේ සිදුවූයේ ඇයිද යන සිතිවිල්ලන් සමග ම මාගේ සිත දිව ගන්නේ අනීතයටය. එම අනීත මතක සටහන් අතර මම මොහොතැක් නතර වෙමි. ඇය ඇ

වත්මන් පරපුරට අනීම, මෙයේ කිහිපින් මම ලතැබූ දුවක් අපමණය. එවිට මා නතර වත්මන් මගේ සුන්දර මා කාලය අහියයය. නියරවල් පුරා ඇවිදුමින් ජැම් බේශක්ල් වලට තින්ත පැටවී ඇල්ලාගෙන ඇවිත් බැඟැම් අහඟ හැරී, යහැවත් සමග තරගයට බැට්ට පැනඟ හැරී, තවත් වෙලුවකට අම්මාගේ සාර ඇඳුගෙන වේවැලක් අතින් අරගෙන මේක පුවු වලට ගහන, බින්ත වල පාට ගාල අම්මගෙන් බේරෙන්න වත්න වට්ට දිවිව හැරී, මේ කියුල්ලක් ම මතකට ගෙන දෙන්නේ මොහනරම් සුන්දර ආජ්වාදයක්ද? එවැනි මතකයන් බො හෝය..

අඩ , කියුම්ලා ගස් යට ගනකළ සුන්දර මතකයන්, වෙශක් එකට කළ සැරැසිල්, කිංහා අවුරුදුවට කරන කෙළුසේල්ලම් , එකතුන් තරගයක් තිබුණුන් ඒ හැම එකකින්ම ලැබුවේ අහිංසක වින්දනයක් වගේම පිවිතයකේ ජය පරාජය විදු දුරාගැනීමට ලැබූ පන්නරය යැයි මා කිහිම්. ලැබූ අත්දැකිම්, පාසලේ මැඹු පන්නරය, යහුමග පෙන්වීම, සමහර වැරදිවෙළ ලැබූ දැකුවම් වෙත් පිවිතය තුව වත් ගක්කිමන් වුණා මිය අපේ දෙම්විපියන්ගේ ගුරු වරුන් බැඟැරුම් ඇසුවේ හැතැ. එමතිය එකමුත්තකම් පාසිම් ගෙදුරින් ලබාගෙන පාසලෙන් වරුදිනය කරුණෙන සමාජගත තිරිමෙන් නොදා පරපුරක් ඩියිවිය.

වත්මන් සමාජයේ පැතිර යන වයිරය, අසම්කම, දැඩි තරගය කවදා තිම්වේද? මේ කියුල්ලවුම වරද නොහනද? යටත්විපිනයක්වීමද? විවිත ආර්ථිකයකයද? කෙසේ වෙතන් හැවත ගොඩනැගිය නොහැකි පමණවම රටත් අනාගත පරපුරක් විනාශකාරී ආජාදයකට ඇදු වැටීම රටව තිනැති හැමවම මහත් වේදනාවකි.

**“සේතු විමෙන කටර පෙනෙයු.
කපුවත පේතු වෙනව නොවේ”**

සත්‍ය සැපුවා අදාළ බැඩි පිළිගන්න

කපුවාට අපට මෙන්ම පිවිතයකේ ඇත.

ල් දිවියන් අපේ පිවිතයක් සමාන

නොවිය යුතුය. තේතුව අප මිනිසුන්

බැවිති. අප තිරුදුවම සහකවාදී විය

යුතුය. සහකවාදී විම තමන්ට අවංකව

පිවිත් වීමය. අසහකවාදී බව ආත්ම

විංචාවකි. අසහක පවකත්තා එක

දිගටම සහක කතා කළ විව සහක කතා

කිරීමට නිනැතින්ම පුරුදු වේ. ඉන් පසු

මිහුගේ මූලින් පිවිතන්නේ සහකයි. ඉන්

පරම බලයක් සින තුළ ගොඩනැගියේ.

මුවින් පිටකරන ව්‍යන දැ සමන් මල්

මෙන් සුව්‍යවත්ත් විය යුතුය. අසහක ව්‍යන

පාවිච්චි කරන්නා තමා රටවා ගන්නා

බැවිත් සුව්‍යට ස්වාර්ථ සාධනයක් ඉවු

නොවේ. අනුන්ද රටවන බැවිත් පරාර්ථ

සාධනයක් ද ඇති නො වේ. ජනකමා

ඡයට සැබැවිත්ම මහා පිළිලයක් වෙයි.

සහකවාදියා විංචාවත් බොරැවෙන්

සම්පූල්ප්‍රාප්‍රාප්‍යන් පිළුණු බිජින් පරාජ

වදුනින් තම සින කිලිටි කර නොග

නි. ඔහු අනුන්ද රටවන්නේ හැති නිසා

පරාර්ථ වර්යාවෙන් ද යෙදේ. හැණුවත්

ගුණවත් සමාජය පිළිගන්නේ සහක

වාදියාගේ ව්‍යන පමණි. අප

බුද්ධ්‍යවන්නේ බුද්ධ බවට පන්ව පස්වග

තවුකන් සොයා ගොස් මා බුද්ධ බවට

පත්වු බව ප්‍රකාශ කළ සේක. එවිට

දුෂ්ක්පත් සිඳුයි. ගං ඉවුරු කතා

වැමු අදියි. ගංගා වියරු වැටී ගෙවිම්

වනසයි. කියු දේ නොකරය නොකියු

දේ කරයි. ණය ගතින් කති බොති නටති

කැරකෙන ප්‍රවිත්ත කැරකි ක්ලාන්න

වී ඇද වැටෙන තුරු න්‍යය හිමියෝ

සිනාසෙමින් බ්ලාසිටින් චපමන සැලුයේ

කකුවුවන්නේ සැනුවින් පිනැති. කැලියේ

දිය උෂ්පත් සිඳුයි. ගං ඉවුරු කතා

වැමු අදියි. ගංගා වියරු වැටී ගෙවිම්

වනසයි. කියු දේ නොකරය නොකියු

දේ කරයි. ණය ගතින් කති බොති නටති

කැරකෙන ප්‍රවිත්ත කැරකි ක්ලාන්න

වී ඇද වැටෙන තුරු න්‍යය හිමියෝ

සිනාසෙමින් බ්ලාසිටින් චපමන සැලුයේ

කකුවුවන්නේ සැනුවින් පිනැති. කැලියේ

දිය උෂ්පත් සිඳුයි. ගං ඉවුරු කතා

වැමු අදියි. ගංගා වියරු වැටී ගෙවිම්

වනසයි. කියු දේ නොකරය නොකියු

දේ කරයි. ණය ගතින් කති බොති නටති

කැරකෙන ප්‍රවිත්ත කැරකි ක්ලාන්න

වී ඇද වැටෙන තුරු න්‍යය හිමියෝ

සිනාසෙමින් බ්ලාසිටින් චපමන සැලුයේ

කකුවුවන්නේ සැනුවින් පිනැති. කැලියේ

දිය උෂ්පත් සිඳුයි. ගං ඉවුරු කතා

වැමු අදියි. ගංගා වියරු වැටී ගෙවිම්

වනසයි. කියු දේ නොකරය නොකියු

දේ කරයි. ණය ගතින් කති බ